

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobců:

a) [redacted]
bytem [redacted]

b) [redacted]
bytem [redacted]

c) **MMH CA s.r.o.** (dříve BDO CA s.r.o.), IČO 25535269
se sídlem Marie Steyskalové 315/14, Brno
všichni zastoupení advokátem Mgr. Pavlem Kopou
se sídlem Hlinky 57/142a, Brno

proti

žalovanému: **Rada pro veřejný dohled nad auditem**
se sídlem Vodičkova 1935/38, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 1. 2020, č. j. RVDA-51/2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Rady pro veřejný dohled nad auditem ze dne 16. 1. 2020, č. j. RVDA-51/2020, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 29 182,80 Kč, a to do rukou zástupce žalobců Mgr. Pavla Kopy, advokáta.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o jejich odvolání proti rozhodnutí kárné komise Komory auditorů České republiky ze dne 13. 9. 2019, č. j. 1852/DK25/2019/Mi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto takto:

I. 1. Žalobce a) byl shledán vinným tím, že nepostupoval v souladu s Mezinárodními auditorskými standardy (dále jen „ISA“) jako s auditorskými standardy Komory auditorů České republiky, a to konkrétně u kontrolovaného spisu klienta FINITRADING, a.s. audit konsolidované účetní závěrky a konsolidované výroční zprávy za rok 2017, zpráva auditora ze dne 21. 6. 2018, výrok bez výhrad. Kontrolovaný spis nesplňoval k datu provádění kontrolní činnosti, tj. ke dni 12. – 13. 3. 2019 a 27. 3. 2019 požadavky ISA 230 na vypracování dokumentace k auditu, neboť dle ISA 230.5 má spis obligatorně obsahovat dostatečné a přiměřené záznamy o skutečnostech, které tvoří východisko zprávy auditora a důkazy o tom, že audit byl proveden řádně v souladu se všemi relevantními ISA. Konkrétní nedostatky pak byly prokazatelně shledány v souvislosti s aplikací:

ISA 230, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace umožňující přezkoumat auditorem prováděné postupy v dále uvedených oblastech (ISA 230.3, ISA 230.5, ISA 230.8, ISA 230.10, ISA 230.14, ISA 230.3, ISA 230.A5) [skutek 1 žalobce a)],

ISA 600, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace k posouzení, zda může auditor zakázku přijmout s ohledem na její riziko (ISA 600.8, ISA 600.12) [skutek 2 žalobce a)],

ISA 600 ve spojení s ISA 240, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace posouzení a identifikace rizika týkajícího se podvodu, (ISA 600.18, ISA 240.17, ISA 240.18, ISA 240.26, ISA 240.31, ISA 240.32, ISA 240.47) [skutek 3 žalobce a)],

ISA 600 ve spojení s ISA 300 a s ISA 315, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace k sestavení strategie auditu a absenci dostatečné dokumentace posouzení rizik výskytu významné nesprávnosti (ISA 230.A5, ISA 300.7, ISA 300.9, ISA 315. 12, ISA 315.25, ISA 600.15, ISA 600.16, ISA 600.17, ISA 600.32) [skutek 4 žalobce a)],

ISA 600 ve spojení s ISA 315, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace seznámení se s vnitřními kontrolami a cykly, zejména procesem konsolidace, vč. vyhodnocení specifických rizik a přijetí závěrů, zda se může na vnitřní kontrolu spolehnout či ne (ISA 600.32, ISA 315.12) [skutek 5 žalobce a)],

ISA 450, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace, jak auditor pracoval s nezaúčtovaným rozdílem ve výši 27 809 tis. Kč, který identifikoval jeden z auditorů složky, a který je nad hranici jednoznačně nepodstatných nesprávností, kdy auditor tento rozdíl nepřipojil k prohlášení vedení k auditu (ISA 450.5, ISA 450.11) [skutek 6 žalobce a)],

Shodu s prvopisem potvrzuje:

ISA 700, pokud jde o absenci odstavce zprávy auditora týkajícího se konsolidace [ISA 7000.39 písm. c)] [skutek 7 žalobce a)].

Výše popsaným jednáním žalobce a) z nedbalosti porušil § 18 a § 20a odst. 1 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech, ve znění do 31. 12. 2019 (dále jen „ZA“).

I. 2. Žalobci a) bylo uloženo kárné opatření dle § 25 odst. 1 písm. b) ZA, a to veřejné napomenutí.

I. 3. Žalobci a) byla uložena náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

II. 1. Žalobce b) byl shledán vinným tím, že nepostupoval v souladu s ISA a auditorským standardem ISRS 4400 jako s auditorskými standardy Komory auditorů České republiky, a to konkrétně u kontrolovaných spisů klienta ZKL, a.s. povinný audit účetní závěrky a audit konsolidované účetní závěrky za rok 2017, zprávy auditora ze dne 24. 4. 2018 a dne 4. 6. 2018, výrok bez výhrad a zpráva o snížení základního kapitálu ze dne 20. 11. 2017. Kontrolované spisy nesplňovaly k datu provádění kontrolní činnosti, tj. ke dni 12. – 13. 3. 2019 a 27. 3. 2019 požadavky ISA 230 na vypracování dokumentace k auditu, neboť dle ISA 230.5 má spis obligatorně obsahovat dostatečné a přiměřené záznamy o skutečnostech, které tvoří východisko zprávy auditora a důkazy o tom, že audit byl proveden řádně v souladu se všemi relevantními ISA. Konkrétní nedostatky pak byly prokazatelně shledány v souvislosti s aplikací:

ISA 230, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace umožňující přezkoumat auditorem prováděné postupy v dále uvedených oblastech (ISA 230.3, ISA 230.5, ISA 230.8, ISA 230.A5) [skutek 1 žalobce b)],

ISA 505, pokud jde o absenci podržení kontroly nad konfirmačním procesem v oblasti ověření pohledávek, kdy byly použity konfirmace klienta, pokud jde o absenci dokumentace zdůvodnění, jak se auditor ujistil o dobytosti pohledávek ve výši 13 184 tis. Kč, kdy ve spise bylo pouze uvedeno „k pohledávkám ve skupině vytvořeny OP – ok“ (ISA 505.7, ISA 505.8, ISA 505.12, ISA 505.16, ISA 505.A10) [skutek 2 žalobce b)],

ISA 500 ve spojení s ISA 540, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace jaké auditor provedl procedury aby se ujistil o správnosti podkladu ohledně výše rezerv na odměny zaměstnanců ve výši 1,9 mil. Kč (ISA 500.10, ISA 540.23) [skutek 3 žalobce b)],

ISA 530, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace důvodů ke zvolenému způsobu výběru položek k testování a zdůvodnění proč byly testovány jen „nejvýznamnější položky“ a nebyl vybrán i reprezentativní vzorek a to u vzorku pohledávek, závazků, přírůstků majetku, testování odpisů majetku a časového rozlišení (ISA 530.6, ISA 530.10, ISA 530.11) [skutek 4 žalobce b)],

ISA 600 pokud jde o absenci stanovení skupinové materiality, absenci dokumentace rizika na úrovni konsolidačního celku, absence dokumentace komunikace s auditory složek, (přičemž dle informací auditora je prováděl stejný tým), pokud jde o absenci dostatečné dokumentace ohledně práce vykonané auditorem s odlišením, které z podkladů byly dodány klientem, a to u založené dokumentace konsolidačních úprav včetně způsobu, jak jednotlivé složky vážou na konsolidované výkazy (ISA 600.21, ISA 600.24) [skutek 5 žalobce b)],

ISA 700, pokud jde o absenci odstavce zprávy auditora týkajícího se konsolidace [ISA 7000.39 písm. c)] [skutek 6 žalobce b)],

Shodu s prvopisem potvrzuje:

ISRS 4400, pokud jde o skutečnost, že u klienta ZKL, a.s. byla vydána separátní zpráva auditora ke snížení základního kapitálu, která byla vydána na základě smlouvy o provedení dohodnutých postupů a tato smlouva neobsahuje povinné náležitosti podle ISRS 4400 (ISRS 4400.9, ISRS 4400.12) [skutek 7 žalobce b)],

ISRS 4400, pokud jde o to, že vydaná zpráva auditora ke snížení základního kapitálu ze dne 20. 11. 2017 neodpovídá sjednané zakázce a není zprávou dle ISRS, když zpráva odkazuje na audit a mezinárodní auditorské standardy, přičemž smluvně měly být provedené postupy dle ISRS, dále ve zprávě absentuje konstatování, že se nejedná o audit nebo prověrku, dále ve zprávě absentuje popis dohodnutých postupů, které byly provedeny, omezení distribuce zprávy, konstatování, že se zpráva týká jen vybraných položek a ne závěrky jako celku a také konstatování, že pokud by auditor provedl další postupy, mohl by si povšimnout dalších záležitostí. (ISRS 4400.17, ISRS 4400.18) [skutek 8 žalobce b)].

Výše popsaným jednáním žalobce a) z nedbalosti porušil § 18 a § 20a odst. 1 zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech.

II. 2. Žalobci b) bylo uloženo kárné opatření dle § 25 odst. 1 písm. b) ZA, a to veřejné napomenutí.

II. 3. Žalobci b) byla uložena náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.

III. 1. Žalobce c) byl shledán vinným tím, že ve smyslu § 21 odst. 7 písm. a) ZA nezamezil protiprávní jednání žalobce a) při provádění auditorské činnosti u klienta FINITRADING, a.s., jak je toto jednání popsáno v I. 1. [skutek 1 žalobce c)].

III. 2. Žalobce c) byl shledán vinným tím, že ve smyslu § 21 odst. 7 písm. a) ZA nezamezil protiprávní jednání žalobce b) při provádění auditorské činnosti u klienta ZKL, a.s., jak je toto jednání popsáno v II. 1. [skutek 2 žalobce c)]

III. 3. Žalobce c) byl zproštěn obvinění, že ve smyslu § 18 ZA nepostupoval podle mezinárodního auditorského standardu ISQC 1, kdy spis klienta FINITRADING, a.s. nebyl založen a zdokumentován v systému APT. V této části bylo kárné řízení zastaveno.

III. 4. Žalobci c) bylo uloženo kárné opatření dle § 25 odst. 1 písm. c) ZA, a to pokutu ve výši 120 000 Kč.

3. Napadeným rozhodnutím bylo rozhodnuto tak, že se prvostupňové rozhodnutí dle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), mění:

ve výroku I. 1. tak, že se žalobce a) zprošťuje obvinění, že u kontrolovaného spisu klienta FINITRADING, a.s. (audit konsolidované účetní závěrky a konsolidované výroční zprávy za rok 2017) postupoval v rozporu s ISA 600 ve spojení s ISA 300 a ISA 315, pokud jde o absenci dostatečné dokumentace strategie auditu a absenci dostatečné dokumentace posouzení rizik výskytu významné nesprávnosti (ISA 230.A5, ISA 300.7, ISA 300.9, ISA 315.12, ISA 315.25, ISA 600.15-17, ISA 600.32),

ve výroku I. 2. tak, že se žalobci a) ukládá kárné opatření dle § 25 odst. 1 písm. a) ZA, a to napomenutí;

ve výroku II. 1. tak, že se žalobce b) zprošťuje obvinění, že u kontrolovaného spisu klienta ZKL, a.s., (povinný audit účetní závěrky a audit konsolidované účetní závěrky za rok 2017) postupoval v rozporu s ISA 505, pokud jde o absenci podržení kontroly nad konfirmačním procesem v oblasti ověření pohledávek, kdy byly použity konfirmace klienta, pokud jde o

Shodu s prvopisem potvrzuje:

absenci zdůvodnění, jak se auditor ujistil o dobytosti pohledávek ve výši 13 184 tis. Kč, kdy ve spise bylo pouze uvedeno „k pohledávkám ve skupině netvořeny OP – ok“ (ISA 505.7-8, ISA 505.12, ISA 505.16, ISA 505.A10),

ve výroku II. 2. tak, že se žalobci b) ukládá kárné opatření dle § 25 odst. 1 písm. a) ZA, a to napomenutí;

ve výroku III. 4. tak, že se žalobci c) ukládá kárné opatření dle § 25 odst. 1 písm. c) ZA, a to pokutu ve výši 80 000 Kč.

4. Žalobci v žalobě nejprve namítli nepřezkoumatelnost výrokové části napadeného rozhodnutí. Dle § 90 odst. 5 věta druhá správního řádu jestliže odvolací správní orgán změnil nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí jen zčásti, protože měl ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdit (a zamítnout odvolání), což se nestalo. Žalobce a) v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uznal své pochybení co do skutku 6 a 7, napadené rozhodnutí jej zprostilo viny ze spáchání skutku 4. Nebyly tedy nijak vypořádány žalobcem a) rozporované skutky 1, 2, 3 a 5. Žalobce b) v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí uznal své pochybení co do skutků 7 a 8, napadené rozhodnutí jej zprostilo viny ze spáchání skutku 2. Nebyly tedy nijak vypořádány žalobcem b) rozporované skutky 1, 3, 4, 5 a 6. V případě žalobce c) nebyl vypořádán ani jeden z jím rozporovaných skutků. Žalovaný se přitom v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjadřoval i k těm skutkům, o nichž ve výrokové části nijak nerozhodl, evidentně tak nejde o rozhodnutí částečné, po němž bude následovat další rozhodnutí.
5. Žalobci a) a b) také namítli nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, a to co se týče skutků 1 žalobce a) a b). K tomu poukázali na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016-46. V případě žalobce b) napadené rozhodnutí nevypořádalo jeho odvolací námitky brojící proti skutku 6. Opomenuta byla v napadeném rozhodnutí též odvolací námitka žalobce c) týkající se obou jeho skutků. Dále žalobci uvedli obsáhlou argumentaci ke každému z rozporovaných a ve výrokové části napadeného rozhodnutí nevypořádaných skutků a k nepřiměřenosti sankcí. Závěrem žalobci navrhli moderaci sankce soudem.

Vyjádření žalovaného a replika žalobců

6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Ohledně výrokové části napadeného rozhodnutí připustil, že striktní postup podle správního řádu předpokládá doplnění formulace o potvrzení rozhodnutí prvostupňového orgánu v té části, které se nedotkla změna provedená odvolacím orgánem. Nesouhlasil však s tím, že se jedná o závažnou vadu, jak tvrdili žalobci. Z napadeného rozhodnutí jako celku je patrné, jaký právní závěr žalovaný zaujal k těm nedostatkům, jež nebyly dotčeny změnou (staví se k nim ve shodě s prvostupňovým orgánem). Pokud by se mělo jednat o rozhodnutí v části věci, logicky by se argumentace žalovaného omezila jen na tuto relevantní část. Nadto detailní a obsáhlá žaloba je sama o sobě důkazem o tom, že žalobcům byly závěry žalovaného k jednotlivým skutkům zřejmé a srozumitelné. Dle žalovaného je tedy evidentní, že změnou nedotčené výroky prvostupňového rozhodnutí byly napadeným rozhodnutím potvrzeny. Z hlediska procesní ekonomie by bylo nežádoucí, aby soud rušil napadené rozhodnutí jen z tohoto důvodu, neboť žalovaný by věc posoudil znovu stejně.
7. Žalovaný se rovněž vyjádřil k ostatní argumentaci žalobců, přičemž se s ní neztotožnil.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

8. V replice žalobci podotkli, že žalovaný připustil, že napadené rozhodnutí trpí vadou nepřezkoumatelnosti výrokové části, což však současně nepřípustně bagatelizuje. Akcentovali důležitost výroku správního rozhodnutí, zvláště jedná-li se o oblast správního trestání, k čemuž odkázali na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, a rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 4. 2009, č. j. 22 Ca 334/2008-38, a ze dne 31. 8. 2007, č. j. 58 Ca 22/2006-34.

Posouzení žaloby soudem

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Podle § 90 odst. 5 věta druhá správního řádu *jestliže odvolací správní orgán změnil nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí.*
11. Soud má za to, že žalobní bod namítající nepřezkoumatelnost výrokové části napadeného rozhodnutí je důvodný. Soud nemůže vejít na argumentaci žalovaného, že vady výrokové části lze zhojit jejím výkladem ve spojení s odůvodněním napadeného rozhodnutí. Soud zdůrazňuje, že jediné výrokové části rozhodnutí, a nikoli jeho odůvodnění, je závazná a případně vykonatelná, musí tak zásadně obstát sama o sobě. Výkladem odůvodnění by eventuálně bylo možné překlenout méně významné, formulační nedostatky výroku, nikoli však stav, kdy výrok zcela absentuje. Nadto pokud se jedná o situaci, kdy bylo vydáno sankční správní rozhodnutí, kdy je třeba na správnosti a úplnosti výrokové části rozhodnutí trvat ještě striktněji. Nic na tom nemění ani fakt, že žalobci v žalobě rozporují odůvodnění napadeného rozhodnutí v „potvrzující“ části. Žalobci se mohou vyjádřit ke kterékoli části napadeného rozhodnutí a mohou tak činit i z procesní opatrnosti, tj. předeštit sekundární argumentaci, nevyhoví-li soud argumentaci primární.
12. Pokud tedy žalobci odvoláním napadli určité výroky prvostupňového rozhodnutí a žalovaný je ve výrokové části napadeného rozhodnutí ani nezměnil, ani neuvedl, že v této části se odvolání zamítá a prvostupňové rozhodnutí se potvrzuje, znamená to, že o nich nerozhodl.
13. Soud odkazuje na ustálenou a bohatou judikaturu týkající se nepřezkoumatelnosti. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003-130, je nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost takové rozhodnutí (zde soudu, leč princip platí i pro správní rozhodnutí), z něhož nelze seznat, jak bylo rozhodnuto; obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75.
14. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2004, č. j. 5 A 5/2002-33, který se zabýval rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace, je nepřezkoumatelným takové rozhodnutí, které část žádosti odmítá a toto částečné odmítnutí je uvedeno jen v odůvodnění, zatímco výrok rozhodnutí se zabývá jen částečným vyhověním žádosti.
15. Výslovné potvrzení povinnosti správního orgánu zakotvené v § 90 odst. 5 správního řádu, tj. nutnost částečně zamítnout odvolání a potvrdit neměněnou část odvoláním napadeného rozhodnutí, pak konstatují rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 4. 2009, č. j. 22 Ca 334/2008-38, a ze dne 31. 8. 2007, č. j. 58 Ca 22/2006-34.
16. Lze též odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2007, č. j. 3 As 60/2006-46, který se sice primárně zabývá již neplatnou právní úpravou (zákon č. 71/1967

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Sb., o správním řízení), ovšem komparuje ji se správním řádem, přičemž nový postup dle § 90 odst. 5 označuje za řešení do té doby problematické správní praxe. Ostatně i dle již neplatné právní úpravy Nejvyšší správní soud konstatoval, že rozhodnutí je ve druhém stupni nepřezkoumatelné, pokud v něm (míněno ve výroku) není výslovně vyjádřeno nebo alespoň způsobem nevzbuzujícím pochybnosti vysloveno, jakým způsobem odvolací správní orgán naložil s přezkoumávaným rozhodnutím jako celkem a jeho případnými jednotlivými výroky.

17. Soud nepřehlédl rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2012, čj. 2 As 30/2011-127, dle něhož rozhodne-li odvolací orgán tak, že odvolání se zamítá, avšak neuvede současně výslovně, že se rozhodnutí tímto odvoláním napadené potvrzuje, nemusí takové pochybení nutně vyvolat nezákonnost. Právě citovaný rozsudek, který umožňuje zhojit vadu výroku odvolacího rozhodnutí, však není dle soudu aplikovatelný na projednávanou věc.
18. Předně lze podotknout, že citovaný rozsudek vybočuje z výše citované judikatury, která klade značný důraz na správnost a úplnost výroku správního rozhodnutí, a to i po jeho formální stránce. Dále soud akcentuje, že citovaný rozsudek posuzoval rozhodnutí, kterým došlo ke změně prvostupňového rozhodnutí ve smyslu opravy označení zákona, na jehož základě bylo rozhodováno. Třebaže se tak stalo formou dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, a nikoli opravou zřejmých nesprávností dle § 70 správního řádu, nelze dle soudu pominout, že šlo o nepodstatnou změnu prvostupňového rozhodnutí, kdy odvolání tamějších účastníků nebylo jinak vyhověno vůbec. Oproti tomu v projednávané věci byli žalobci zprošťováni obvinění z některých vytykánych skutků a též byly modifikovány sankce, z čehož je zjevné, že změny byly zásadní a je proto nutné trvat na řádné výrokové části. Konečně soud zdůrazňuje, že citovaný rozsudek posuzoval rozhodnutí o tom, že určité povrchové vody nejsou vodním tokem, tj. rozhodnutí nedeliktní. Jak již soud uvedl výše, u rozhodnutí o správních deliktech je důvodné požadovat „nejvyšší“ standard kvality výroku (dochází zde k závažnému zásahu do právní sféry účastníka řízení), k čemuž soud obecně odkazuje např. na žalobci zmíněná usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2017, č. j. 4 As 165/2016-46, a ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73.
19. Lichá je přitom teze žalovaného, že pokud soud napadené rozhodnutí zruší, pak žalovaný posoudí věc znovu stejně, což je v rozporu se zásadou procesní ekonomie – žalovaný totiž z pohledu soudu část věci neposoudil nijak, bude se tedy jednat o posouzení první.
20. Pokud jde o žádost žalobců, aby se soud, i pokud bude rušit napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost výrokové části, vyslovil k argumentaci žalobců a žalovaného ke skutkům, které žalobci nedoznali, nebo u kterých nebyli zproštěni obvinění, pak soud musí zopakovat, že ve vztahu k těmto skutkům rozhodnuto nebylo a posouzení žaloby v této části by tudíž bylo předčasné.
21. Z téhož důvodu není na místě, aby se soud nyní zabýval výší a povahou uložených sankcí, popř. aby posoudil jejich moderaci.

Závěr

22. Jelikož soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nesrozumitelnost – z výrokové části není zřejmé, jak bylo rozhodnuto o všech odvoláních napadených výrocích prvostupňového rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], zrušil napadené rozhodnutí, a to

Shodu s prvopisem potvrzuje:

bez jednání. Dále soud vrátil věc dle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tedy žalovaný rozhodne o všech odvoláním napadených výrocích prvostupňového rozhodnutí. Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí dle § 78 odst. 3 s. ř. s., jak navrhovali žalobci, neboť vada relevantní pro rozhodnutí soudu se projevila toliko v napadeném rozhodnutí, přičemž z její povahy plyne, že není postaveno najisto, jaké výroky prvostupňového rozhodnutí a v jakém rozsahu (podobě) by měly být předmětem soudního přezkumu.

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byli žalobci ve věci zcela úspěšní, uložil soud žalovanému zaplatit jim náhradu nákladů řízení. Náklady žalobců představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 9 000 Kč (3 x 3 000 Kč) a náklady zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve výši 7 440 Kč (3 x 2 480 Kč) a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 téže vyhlášky ve výši 900 Kč (3 x 300 Kč) za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba), a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 3 502,80 DPH. Soud dodává, že nepřiznal náhradu nákladů za repliku ze dne 29. 4. 2020, neboť neobsahovala žádné nové, pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti (judikatura správních soudů je soudu známa). Celkem náklady řízení činí 29 182,80 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Praha 24. února 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: